TOVERI

Lännen suomalaisen työväen lähenkannattaja, ilmestyy Astorissa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MÄKELÄ
SULO SYVÄNEN

TOVERI

(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT

Yhdysvalloissa ja Canadassa:			
Yksi vuosikerta	$4.00	6 kuukautta	$2.25
3 kuukautta	$1.35	1 kuukausi	.50
Suomeen ja muualle ulkomaille:			
Yksi vuosikerta	$6.50	6 kuukautta	$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada

One year	$4.00	Six months	$2.25
Three months	$1.35	One month	.50

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

Buttelaisen propagandan tulokset.

Nyt kun Butten lakko on jo tunnustettu hävityksi niidenkin taholta, jotka sitä koettivat pitää yllä viimeiseen saakka, saanee katsahtaa sikäläisen propagandan tuloksiin, sillä niissä alkaa näkyä jo monenlaisia kukkasia, eivätkä hedelmätkään ole enää kaukana.

Kuten sikäläiset kirjeenvaihtajat ovat selittäneet on siellä nyt vallalla keskinäinen tappelu n. s. tuplajuulaisten omassa leirissä. Toiset moittivat I. W. W:n paikallisosastoa mädäntyneeksi ja mihinkään kelpaamattomaksi ja vaativat uuden perustamista. Samalla käydään myöskin taistelua Metal Mine Workers' järjestöä vastaan, joka siellä kai on suurin järjestö jäsenmääräänsä nähden. Entinen tunnettu buttelainen ohjelma: "Kaikkien sota kaikkia vastaan" näyttää uudistuneen, jos lienee koskaan ollut lakkautuksissakaan.

Mihin sellainen menettely lopullisesti johtaa, on pitemmittä selittelyittä selvä. Se johtaa yleiseen väsymykseen ja välinpitämättömyyteen kaikista.

Buttessa näyttää olevan aineksia, joille ei kelpaa mikään muu kuin oma toimintansa, mutta joiden toiminta ei kelpaa kenellekään, ja kaikkein vähimmän työväenliikkeelle. Ja näiden ainesten tehtävänä on hylätä järjestö järjestön jälkeen ja laittaa itselleen uusi, jossa saavat mielensä mukaan mellastaa ja teorioida. Mihinkään muuhun käsitykseen on mahdoton tulla esim. siitä, että paikallinen I. W. W:n osasto olisi sen entisten kannattajien mielestäkin nyt jo menettänyt "kumoukselliuutensa", joten uusi olisi saatava "kumoamaan" vanha pois tieltä.

Metal Mine Workers' uniota pidettiin koko kaksi ajan kunnollisena vallankumouksellisena uniona, mutta nyt kun siinä kai on jo tuntuva joukko jäseniä, olisi se saatava pois kokonaan. Se ei ole syndikalistien täydellisesti kontrolleerattavissa, ja siinä kai syy, miksi se ei enää tyydytä.

Kun nyt vielä syntyy uusi oikeaoppinen I. W. W. Butteen, niin sikäläinen työväestö on hajallaan ainakin neljässä järjestyneeksi itseään kutsuvassa sakissa, taistellen toisiaan vastaan, ja niitä kaikkia vastaan taistelee se suuri järjestymättömien joukko, josta jokainen koettaa rekryyttejä värvätä. Sellaista toimintaa ei kuparitrustin tarvitse yhtään pelätä, eikä se pelkääkään.

Tunnustivatpa Butten työläiset sitä tai ei, niin tosiseikka on, että ne jotka useimmiten ovat uusien unioitten perustamisen kannalla, tekevät suurimman palveluksen kuparitrustille, vaikkapa vain tietämättään. Luonnotontahan olisi ajatella, että joukko joka ei voinut sulattaa itseänsä työväestö nykyisissä unioissa, voisi tehdä sen jossakin uudessa. Jos Lännen Kaivosmiesliitto oli mätä, niin oli se sitä vain siksi, että sikäläinen työväestö oli antanut ohjakset pois käsistään. Ja että siitä työväestöstä ei voinut parempaa järjestöä luoda, osottavat jälemmät tapahtumat. Lännen Kaivosmiesjärjestön vanhoillisuudesta päästiin silloin kun sen tilalle perustettiin toinen unio, mutta asema ei yhtään parantunut. Butten työväestö ei järjestynyt siihenkään ja ennen pitkää selittivät syndikalistit, jotka yhdessä kuparitrustin kanssa Lännen Kaivosmiesjärjestön sikäläisen haaraosaston hävittivät, että uusi uniokin oli "mätä". Perustettiin I. W. W:n paikallisosasto ja sitte lakon alussa Metal Mine Workers' unio, jotka nyt ovat jo molemmat "mädänneitä". Kun noudatetaan "tosi-kumouksellisten" logiikkaa niin tullaan siihen, että vähintäin kerran vuodessa on perustettava uusi unio. Niin "mädättävää" on buttelainen maaperä ja ilmapiiri! Milloin sellaisissa suhteissa työväestö järjestyy "yhteen suureen unioon", johon syndikalistimmekin selittävät pyrkivänsä — teoriassa —, on sangen vaikeasti käsitettävissä oleva pulma. Aina vain syntyy uusia ja uusia suuntia ja kantoja ja järjestöjä ja johtajia, joilla on omia ajatuksiaan ja joiden avulla kuparitrusti taisteluttaa työväestöä keskenään.

On vain yksi mahdollisuus päästä pois sellaisesta tilanteesta: järkiperäinen kasvatustyö. Se on Buttessa unohdettu aina, ja siksi siellä ovat tulokset työväestölle niin perin niukat.

Venäjän köyhälistön nousu.

Kirj. Karl Kautsky.

(Jatkoa edelliseen numeroon)

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Feb. 13, 1918, as required by section 19 of the act of Oct. 6, 1917.

Sota, joka niin tavattomasti vaikeutti kaikkien hallituksien asemaa, lisäsi tsaarivallan aikuisia kauhuja pelottavassa määrässä, kohotti, huippuunsa armeijan ja siviiliväestön vaatimukset ja samalla supisti niiden vaatimusten täyttämismahdollisuudet alimpaan rajaansa se sota juuri pakotti Venäjän sosialistien panemaan liikkeelle kaikki voimansa, voidakseen pitää käsissään hallitusohjakset, joiden valtaaminen olisi muussa tapauksessa ollut (venäläisissä oloissa) niin vähäisestä merkityksestä, voidakseen estää porvariston kohoamasta määräävästi voimaksi.

Tämän päämäärän saavuttamiseksi kuitenkin oli olevinaan kaksi mahdollisuutta, ja sen kysymyksen takia Venäjän sosialistien riveissä tapahtuikin hajaannus. Toinen ryhmä, menshevikit, pyrki rajottamaan porvarien valtaa kokoomushallituksen avulla, mutta toinen ryhmä, bolshevikit, pyrki samaan päämäärään köyhälistön diktatuurin avulla, ja jossa sen oli pakko saada kaikkien vallankumouksellisten ainesten kannatuksen. Bolshevikit lupasivat pikaisen rauhan siinä tapauksessa että köyhälistö yksin olisi hallituksessa ja mahtivalloin pitäisi porvariston vallanalaisuudessaan, siten luonnollisesti tehden sisällissodan puhkeamisvaaran mahdolliseksi.

Bolshevikien ajatustapa on yksinkertaisin, ja lähimmin sopusoinnussa proletariaatin luokka-aseman kanssa. Mutta samalla on se sellainen että se uhkaa kärjistää äärimmilleen proletariaatin korkeitten pyrkimyksien ja maan alhaisen taloudellisen kehityksen väliset ristiriidat.

Köyhälistön diktatuuri merkitsee kapitalistisen tuotannon estämistä. Kapitalistinen tuotantotapa käy köyhälistön diktatuurin vallitessa mahdottomaksi. Onko Venäjä jo siinä asemassa, että se voi asettaa kapitalistisen tuotantotavan tilalle sosialistisen? Edelleen, Venäjän köyhälistö ei ole vielä kyllin voimakas, eikä kylliksi kehittynyt ottaakseen haltuunsa koko hallituslaitoksen ja valvoakseen sen toimintaa. Siksi onkin olemassa suuri vaara siitä, että köyhälistön hallitus tule enemmän hajottamaan valtiomahtia, kuin valtaamaan ja uudelleen muodostamaan sitä. Ja sellaisessa maassa, jossa muutamat pitemmälle kehittyneet teollisuuskeskukset ovat vaarassa joutua takapajuisemmalla asteella olevan maakuntaväestön suuren enemmistön takasinvetämäksi, on mahdollista, että nämä uhkaavat voimat koettavat säilyttää asemansa pyrkimällä täydelliseen riippumattomuuteen maakuntineen, vieläpä kyläkuntakommuneineenkin, kuten menettelivät Bakuninin seuraajat Espanjassa seitsenkymmenluvulla.

Venäläisten olojen pakotuksesta uhkasi köyhälistön diktaattorivalta johtaa yhteiskunnalliseen ja valtiolliseen hajaannukseen ja kaaokseen ja sitä tietä vallankumousliikkeen henkiseen vararikkoon ja vastavallankumoukselle onnistumismahdollisuuksien luomiseen.

Tämän aiheuttaman pelon seurauksena voivatkin menshevikit näihin saakka pysytellä määräävänä voimana työläisten ja sotilasten neuvostoissa, vaikkakaan ei porvarillis-proletarinen kokoomushallitus voi olla pitkäaikainen, eikä luoda mitään suuta. Mitä pitemmän ajan sellainen hallitus voi pysyä voimassa, sitä suuremmassa määrässä menettävät molemmat puolet — sovittamattomasti ristiriitaisten etujensa vaikutuksesta — luottamuksensa hallitukseen, ja siten kaivavat maaperän sen jalkojen alta. Venäjän vallankumouksselliset ministeristöt olivat muodostetut vain väliaikaisiksi, toimimaan rauhan palauttamiseksi perustuslakikonventsionin kokoonkutsumiseksi. Ne voivat toimia ainoastaan sillä edellytyksellä, että rauha saavutetaan pikaisesti ja perustuslakikonventsioni kutsutaan koolle. Mitä kauemmin rauhanpalauttaminen viipyi, sitä mahdottomammaksi kävi kokoomushallituksen asema, ja sitä pikemmin keskittyivät joukot bolshevikien taakse, kunnes ne valtasivat vallan käsiinsä.

Oliko sillä pelolla, joka bolshevikien valtaanpääsystä oli vallalla, mitään perustetta, jää nähtäväksemme. Mitä toimintaenergiaan tulee, ei sen suhteen ole mitään toivomista. Bolshevikien joukkoon lukeutuu sangen terävänäköisiä ja valistuneita tovereita. Mutta ne vastukset joita vallitsevat olot asettavat heidän eteensä, ovat suunnattomat. Jos he onnistuvat pyrkimyksissään on siitä ennen kuulumattomia seurauksia. Se merkitsee uuden aikakauden alkamista mailman historiassa.

Tässä suhteessa ei kuitenkaan voida nykyisin sanoa mitään täysin varmaa.

Mutta se ei ollenkaan tarkota sitä, että meidän olisi Venäjän asioihin nähden jäätävä passiivisiksi (toimettomiksi). Tulkoon mitä hyvänsä, solmittakoon rauha, tai jatkettakoon sotaa, jättävätkö nämä tapahtumat Venäjän avuttomaksi saaliiksi joka jactaan mielivaltaisesti, tai vahvistavatko ne Venäjää, tulevatko bolshevikit tai menshevikit jäämään valtaan, tai mitä hyvänsä seuraakaan, nämä tapahtumat ovat meille vakavana kehotuksena toimimaan Venäjän proletariaatin tilanteen huojentamiseksi.

Meillä ei ole kuitenkaan Venäjän vallankumoukselle muuta velkaa, kuin täyttää velvollisuutemme Saksan proletariaattia. Saksan kansaa kohtaan. Nämä velvollisuudet sisältävät rauhan aikaansaamisen ja Saksan kansanvaltaistuttamisen*)

Eduskunnan vallan asettaminen ylimmäksi hallintovallaksi, on toimenpide kansanvaltaistuttamista kohden, mutta sellaisenaan riittämätön. Miten suuri onkaan hallituksen riippuvaisuus eduskunnasta, vaikuttaa se kansanvaltaistuttavasti vain siinä tapauksessa että eduskunnan riippuvaisuus kansan syvistä riveistä kasvaa käsikädessä sen kanssa. Eduskunta jonka takana eivät ole kansan syvät rivit, on voimaton. Ja samoin on sellainen kansa voimaton, joka jättää kohtalonsa yksinomaan eduskunnasta riippuvaiseksi.

Tämän eduskuntalaitoksen tärkeyden uudenajan valtiotaloudessa käsitti Marx hyvin, mutta samalla otti myöskin huomioonsa eduskuntaa kohtaan sen ulkopuolelta suunnattavan pakotuksen. Joka vaatii korkeimman vallan asettamista eduskunnalle, mutta samalla estää proletariaatin kaikista toimenpiteistä vaikuttaa eduskuntaan sillä tavalla kuin sen luokka-asema kulloinkin edellyttää, ei vakavasti pyrikään kansanvaltaistuttamaan (Saksan) valtiomuotoa. Sellaisten osanottavaisuusselitykset Venäjän vallankumoukselle ovat vain tyhjää teeskentelyä.

Ikäväksemme ovat sosialistiset ainekset, jotka sillä tavalla jarruttavat proletariaatin toimintaa nykyisin — jolloin niin ratkaisevasti voitaisi vaikuttaa työväenluokan tulevaisuuteen — vielä enemmistönä useissa tärkeissä proletariaatin joukoissa.

Vain siinä tapauksessa että Venäjän tapahtumat kehittyvät kaikki Länsi-Europan maiden kansajoukot mukaansa tempaaviksi, voidaan näiden jarruttavien ainesten toiminta tehdä tyhjäksi.

Nykyisin olisi turhaa ennustella siinä suhteesa mitään. Meidän on varustauduttava kaiken varalle, niin pahimman kuin paihaimmankin.

*) Tarkottaa luonnollisesti vallankumouksen toimeenpanemista Saksassa, koska Saksan kansanvaltaistuttaminen on vain siten mahdollinen. Ja siten myöskin estettäisi Saksan saaliinhimoinen junkkeriluokka hyökkäämästä Venäjän proletariaatin selkään silloin kun asema Venäjalla on työväestölle kriitillisin. — Toim.

MAILMANKATSOMUKSIA

HUOMATTAVA ERO.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Feb. 13, 1918, as required by section 19 of the act of Oct. 6, 1917.

Eräs Scotsman niminen kapitalistilehti kirjottaa:

Uusi hirmuhallitus on uhkaamassa Venäjällä. Mutta vuosien 1794 ja 1917 välillä on muuan huomattava ero. Ranskan terroristit olivat hurjan isänmaallisia; he karkottivat ulkopuoliset viholliset, ennenkuin alottivat kotoiset veritekonsa. Heidän venäläiset jäljittelijänsä veljestelevät maahan tunkeutuneitten vihollisten kanssa, samalla kun "ehdottomasti kielletään neuvottelut ja sovinnonhieromis-yritykset" omien kansalaisten kanssa, jotka tekevät sen rikoksen, että ovat poliittisissa mielipiteissään eri kannalla kuin he.

Jos kirjottaja olisi ajatellut asiaa pitemmälti, olisi hänelle ehkä alkanut hämärtää syykin, mistä tuo merkillinen ero johtuu. Luokat—niin kapitalistinen kuin työväenkin luokka—ovat nykyisessä muodossaan vasta Ranskan suuren vallankumouksen jälkeen syntyneitä ja muodostuneet yhä selvemmin kansainvälisiksi. Samalla rupeavat luokkavastakohdat seuraamaan, ei eri maitten ja kansallisuuksien rajoja, vaan kansainvälisiä luokkarajoja. Tämä sota, joka alkoi eri maitten kapitalistiryhmien välisenä kansallisuustaisteluna, näyttää pakostakin muodostuvan kansainväliseksi luokkasodaksi. Kun niin käy, ei millään "maalla" eikä millään "kansalla" voida sanoa olevan ulkopuolisia tai sisällisiä vihollisia, vaan kummallakin luokalla ovat ystävänsä ja vihollisensa itsekussakin maassa ja kansassa.

MUSIIKKIA

usein kehutaan kansainväliseksi tunteitten tulkinnan kieleksi, ja tavallisesti se pitääkin paikkansa. Mutta sattuu joskus, että perin erilaista luonteenlaatua olevat kansat eivät musiikissakaan ymmärrä toisiaan, tahi ymmärtävät toisensa aivan väärin. Kuvaavana esimerkkinä tästä voidaan mainita, että saksalaiset tuskin voivat pidättää nauruansa kuunnellessaan erästä italialaisessa "Semiramis"-oopperassa olevaa haikeata surulaulua. Mistäkö syystä? Sentähden, että he tuntevat siinä iloiseksi tarkotetun saksalaisen kansanlaulun "Riemuitkaa elämästä" (Freut euch des Lebens) säveleen!

Kuinka näin on käynyt, selitetään seuraavalla tavalla. "Semiramis"-oopperan tekijä, kuuluisa italialainen säveltäjä Rossini (1792—1868) tapasi aina Vienissä käydessään saada kutsut mainion valtiomiehen ruhtinas Metternichin luo päivällisille. Kerran siellä tuli puheeksi saksalainen musiikki; Rossini sanoi haluavansa kuulla jonkun kauniin saksalaisen laulun ja pyysi ruhtinasta laulamaan sellaisen. Ensin Metternich vastusteli, mutta kun useat saapuvilla olleista naisistakin yhtyivät pyyntöön, suostui hän vihdoin ja lauloi vieraalle säveltäjälle tuon yleisesti tunnetun "Riemuitkaa elämästä". Rossini oli kovin ihastunut tähän lauluun ja lupasi käyttää sen säveltä tekeillä olevassa oopperassaan esitettävään yksinlauluun. Hän ei ymmärtänyt sanoja, vaan häntä vichätti sen syvästi surumielinen sävel. Italiassa ja muualla "Semiramiin" yksinlaulu tekee mitä järkyttävimmän vaikutuksen, mutta saksalaiset eivät voi olla hymyilemättä kuullessaan Assyrian kuningattaren tuolla säveleellä—itkevän puolisonsa kuolemaa.

ELINTARPEITTEN HINNOISTA

Suomessa, Viipurin ja Pietarin välisen rautatien varrella, mainitaan eräässä jo syysk. alkupäivinä kirjotetussa, mutta nyt vasta tänne saapuneessa kirjeessä, että rukiit maksavat 300—600 markkaan hehto (3½ bushelia), voi 15—25 markkaa kilo (2 1-5 naulaa), maito 75 pennistä 1 markkaan 25 pennin litra (hiukan enemmän kuin "vartti") j.n.e. Yksinäinen nuori mies, joka ansaitsee 200 markan kuukausipalkkaa, maksaa ruuastaan 125 markkaa kuussa—maaseudulla.

JAAPPANIN TYÖLÄISET

näyttävät vähitellen valveutuvan, niinkuin muutkin. Nälkä on hyvä herättäjä. Viime aikoina on Jaappanissa ollut huomattavaa työväen liikehtimistä, jonka tarkotuksena on ollut palkkojen ja muiden työsuhteiden parantaminen. Sitte tammik. 1 p:n v. 1917 on Jaappanissa ollut 1880 työlakkoa. V. 1916 oli siellä työlakkojen luku 100, ja v. 1915 ainoastaan 80, joten lisäys on suunnattoman suuri. Enimmän oli lakkoja laivanrakennus- ja rautateollisuuden aloilla. Ylipäätään johtivat lakkoja sosialistit, jotka saavuttivat maassa yhä suurempaa kannatusta, niin ankarasti kuin Jaappanin hallitus yrittääkin sosialistista liikettä nujertaa.

Missä määrin Jaappani jo on aikansa tasalla muissakin suhteissa, käy selville siitä, että mikadon valtakunnassa ilmestyy 2768 sanoma- ja aikakauslehteä. Viidellä johtavimmalla lehdellä on yhteensä noin 600,000 tilaajaa.

KAAMEA KELLO.

Eräällä intialaisella ruhtinaalla on ehkä kamalinta lajia kello mitä missään löytyy. Siinä ei ole numerotaulua ollenkaan, vaan sen sijalla ympyriäinen levy, josta hippuu joukko heliseviä tiukuja. Heikkohermoiset tuskin sietävät sitä näkyä mikä tarjoutuu kunkin täyden tunnin aikana. Silloin näet kellon luona olevat luut kuin taikavoimalla muodostuvat luurangoksi, joka kourassaan olevalla luukurikalla kalauttaa tiukuihin niin monta kertaa, kuinka monta tuntia on kulunut. Suoritettuaan tehtävänsä se taas hajoaa luukasaksi. Tällä omituisella kellolla on tietysti ollut monta ihailijaa. Niinpä oli eräs englantilainen pankkiiri siitä tuonnottain tarjonnut tuhatta puntaa ($5,000), mutta omistaja ei myynyt kaameata kelloaan sillläkään hinnalla.

YKSITUUMAISIA MIEHIÄ

olivat ne kolme meksikolaista, jotka tässä taannoin välttivät hirsipuun. He olivat Mexico Cityn vankilassa odottamassa heille langetetun hirttotuomion täytäntöönpanoa. Jollakin tavoin oli heidän onnistunut kähveltää nuoran pätkä tyrmäänsä, ja sillä he kaikki vuoron perään hirttäytyivät. Aamusella vankilavirkailijat löysivät ruumiit hengettöminä. Jälkeenjättämässään kirjelapussa he sanoivat, etteivät halunneet tulla valtion toimesta hirtetyiksi; pitivät itseään siksi miehinä, että heidät olisi sopinut tuomita ammuttaviksi, ja pyysivät kunniallista hautausta. Toisessa kirjelapussa yksi hirttäytyneistä luovutti kitarinsa lahjaksi eräälle vankilaan jäävälle ystävälleen.

KUKOILLE EI OLE ARMOA.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Feb. 12, 1918, as required by section 19 of the act of Oct. 6, 1917.

Portlandista ilmotetaan elintarvesäännöstelijän kieltäneen myymästä, ostamasta tai muualle lähettämästä eläviä tahi äsken tapetuita kanoja tai kananpoikia tästä toukok. 1 p:ään mennessä. Tarkotuksena on munien saannin lisääminen. Määräys kohtaa raskaasti monia välittäjiä — lisätään sähkösanomassa, sillä mutten kuin välittäjien kannalta eivät nykyiset uutistoimistot pysty asioita katselemaan.

SEURUSTELUSTA SIVIILIMIEHEN KANSSA,

vaikka oli sotamiehen muija, on eräs tacomalainen mrs. Ruth Jackson, jonka mies on Camp Lewisin leirillä, polisioikeudessa tuomittu kuudeksi kuukaudeksi kauntin vankilaan — "irtolaisuuden" nimellä, vaikka tuo siviilimies, eräs nuori ajuri, oli hänelle vuokrannut vakituisen hökkelin, jossa kohtasivat toisensa. Mieltä tietysti ei rangaistu edes sakolla, sillä olihan hänellä kyllä ollut muutenkin menoja tuon naisen takia, lienee asian ymmärtävä polisituomari ajatellut.

Individualismin Filosofia

sisältää ajatuksen yksilön kaikkivoipaisuudesta, ja on siis porvarillisen käsityskannan aatteellisena perusteena. . .

Sosialistinen ajatustapa

on sen täydellinen vastakohta. Mutta eivät läheskään kaikki työläiset ole selvillä tästä aatteemme perustuksesta.

Selvätajuiset ja helposti mieleenjäävät kuvannolliset esitykset individualismin mahdottomuudesta, siitä

Miten mitättömän pieni yksilö on mailmankaikkeuden rinnalla,

eivät ole löydettävissä laajan sosialistisen kirjallisuutemmekaan jokaiselta lehdeltä.

Mailman vallankumoukset

on yksi niistä harvoista teoksista, jossa tätä ainetta käsitellään tavalla, joka ei koskaan jää pois lukijan mielestä. Sen ensimäinen luku

Yksilö ja mailman kaikkeus

on luku, joka sopii tässä suhteessa esimerkiksi. Hauskempaa ja puoleensavetävämpää esitystapaa on vaikea löytää mistään aineesta.

Kirja sisältää seuraavat muut luvut:

II Alkuperäiset ihmiskunnan vallankumoukset.
III Rooman valtakunta ja sen köyhälistö.
IV Kristitty köyhälistö ja sen kutsumus.
V Feodaalinen kirkkovalta ja sen rappeutuminen.
VI Amerikan vallankumous ja sen vaikutus Ranskaan.
VII Porvarilliset vallankumoukset Europassa.
VIII Köyhälistön mailmanliike.

Kirja sisältää 148 sivua, ja on sen hinta koviin kansiin sidottuna 50 senttiä.

Mutta nyt se annetaan ilmaiseksi Toverin ½-vuosikerran tilauksen mukana.

Tilatkaa asiamiehiltämme tai suoraan Toverista, Box 99, Astoria, Ore.

Järjestömme asioita

PIIRIORGANISEERAAJAN,

toveri Alfred Hautamäen raportti niistä luentotilaisuuksista, joita hänellä on ollut kuluneen tammikuun aikana.

			Kokoukset	Kuulijat	Kolehdit
Red Lodge, Mont.	tammik.	10 p.	1	25	
Red Lodge, Mont	"	11 "	1	35	
Washoe, Mont.	"	12 "	1	30	
Lehigh, Mont.	"	21 "	1	35	5.90
Lehigh, Mont.	"	22 "	1	40	3.25
Lehigh, Mont.	"	23 "	1	30	10.25
Geyser, Mont.	"	24 "	1	38	4.90
Geyser, Mont.	"	25 "	1	25	1.80
Geyser, Mont.	"	26 "	1	50	4.50
Geyser, Mont.	"	27 "	1	40	
			10	348	$30.40

Red Lodgessa ei toveri Hautamäki ole saanut kokoushuonetta, joten hän ei voinut siellä luennoida muuta kuin kahtena iltana. Samoin ei Red Lodgen ympäriläkään saatu minkäänlaista kokoustilaisuutta toimeen, joten ei Hautamäki sillä perukalla voinut tehdä muuta kuin sen mitä yksityisiä tovereita kohdatessaan sai aikaan. Beltissä ei myöskään saatu kokoon minkäänlaista kokousta.

Olisi enemmän kuin toivottava, että jokaisella paikkakunnalla, missä toveri Hautamäki tulee poikkeamaan, ryhdyttäistiin ajoissa tositoimella hommaamaan edes jonkinlaista kokoustilaisuutta. Yksityisille tovereille, siellä täällä jutellessa ei kukaan voi saada juuri sanottavia toimeksi, mutta yhteen kokoontuneelle joukolle jutteleminen on paremmin tarkotustaan vastaavaa; yhteen kokoontuneen joukon rohkeus on suurempi yksilön rokeutta. Siksipä pitäisikin työläisten koettaa aina kokoontua yhteen, sillä yhteisesti me voimme jotakin päättää.

Toverillisesti, A. Mäki
Länsipiirin sihteeri.

KANSANKIRJEITÄ

WASHINGTON

HOQUIAM.

Osastomme kokouksessa helmik. 6 päivän tarkastettiin ne vähäiset kirjeet, jotka viime viikon varrella olivat osaston nimeen tänne kulkeneet; m.m. oli kirje Mrs. Pulkkaselta, New Yorkista. Hän pyysi lähempiä tietoja veljestänsä, Reinikasta, (käytti täällä nimeä Rein), joka kuoli täällä jo alun toista vuotta sitten rajumyrskyn kaataessa hänen päällensä suuren, "pisnesmiesten" pykäämän lankkuseinän, johon he nauloivat suuria ilmotuksiansa. Kokouksessa valittiin henkilö, joka persoonallisesti kirjottaa vainajan siskolle kuoleman tapauksesta ja sen syistä.

Länsipiirin kirjeen johdosta, jossa pyydettiin lausumaan mielipiteemme Toverin nykyisestä sisällöstä, syntyi pitkä keskustelu, ja jopa oikein väittelykin. Toiset olivat sitä mieltä, että Toverin nykyinen sisältö on "all right", mutta enin osa selitti, että kilpakirjotuksien joukosta olisi karsittava pois joitakin joutavia "sooritus"- ja sen-sellaisia romaanin pätkiä, jotka eivät vähimmässäkään määrässä vastaa niitä perfaatteita, joita varten meidän Toverilehti on olemassa. Päätökseksi tulikin, että sensuuria on vähän tiukennettava.

"Bolshevikiläisyys" pelottaa jo tämänkin seudun kapitalisteja, siinä määrässä, että "kynttilä ei enää pysy vakan alla". Siksi heidän keskuudestansa on alkanut kuulua natinaa, joka voi pakkoin muuttua housujen tutinaksi. Tämän kaupungin porvarien äänitorvi toittaa mailmalle kaikenmoisten työväenliikkeen "arvostelijain valitusvirret. Nämä arvostelevat työväenliikettä tavalla, joka osottaa, että heidän tietomääränsä ja huomionsa ovat useasti paljon jälessä muista tämän mailman työväenluokan syöjien ja parjaajien saavutuksista, koska he nyt vasta, esimerkiksi, ovat hoksanneet senkin tosiseikan, että Venäjän bolshevikeillä ja sosialisteilla on samanlainen ohjelma, ja että Venäjän bolshevikit ja Amerikan sosialistit näyttävät yhtyvän läheisempään yhteistoimintaan. Vielä enemmän täkäläisiä terva- ja höyhenlääkkeen suosijoita harmittaa se, että tämän hyvän Amerikan sosialistit ovat ruvenneet vetämään samaa köyttä Saksan ja Italvallan sosialistien kanssa, ja että jos nämä kaikki tässä yhteistoiminnassaan onnistuvat pääsemään hyvään alkuun, niin silloin se alkaa käymään ehta-amerikalaiselle vapaudelle liian vaaralliseksi. Siis tämän suuren sosialistisen joukkolikkeen nousu se alkaa jo panna riistäjät tutisemaan Ja eikä suottakaan, sillä ne ajat eivät ole koviinkaan kaukana, jolloin heiltä otetaan se vääryyden valtikka, jota he ovat saaneet käyttää jo liiankin kauan riistääksensä työläisiltä heidän työnsä tulokset. Työläiset ovat näihin asti olleet liiaksi tyhmiä puolustaakseen itseänsä, vaan nyt alkavat joukottain viisastua

Chilmanin uudella laivaveistämöllä ovat olleet työt vireillä jo useampia viikkoja, mutta vasta t.k. 7 päivän aamuna alkoi siellä työt isommalla voimalla; alettiin sahata kaaria kuin myöskin muita kappaleita. Mainitulla veistämöllä tulee aivan heti pantavaksi 2 laivaa rakenteelle. Nämä laivat sanoo Chilman tulevan ranskalaiselle laivayhtiölle En vielä tiedä minkä "kokoisia" palkkoja tällä uudella veistämöllä miehille maksetaan, mutta joka tapauksessa sitä vähän maksetaan. En myöskään tiedä tehdäänkö siellä 8 vai 10 tuntia työtä päivässä, vaan luulen, että 8 tuntia, kuten muillakin veistämöillä.

Vesipoika.

ABERDEEN.

Parisen kuuta sitten kirjotin Toveriesa toimintansa lopettaneen raittiusseuran varojen huonosta hoidosta. Samalla myöskin kehotin kansalaisia toimimaan siten että ne varat, jotka ovat vielä jäällä, käytettäisiin raittiusseuran sääntöjen määräämällä kansan päätöksellä siihen tarkotukseen, jonka he katsoisivat edullisemmaksi. Sitten eräs toinen henkilö kirjotti tästä asiasta Toveriin ja kehotti myöskin toimimaan rehellisesti sanotussa asiassa. Kaikista kehotuksista asian oikealle tolalle saattamiseen huolimatta on niiden taholta,